

## ?Judit Martín omple el 'Tori'

*Judit Martín va ser a Manresa el 14 d'abril per presentar el seu espectacle "Not talent", amb totes les entrades exhaurides de feia setmanes. I més que n'hi haguessin hagut!*



Judit Martín davant del teatre Conservatori | Foto: Joan Closas

La seva recent imitació de la Mare de Déu del Rocío, a l'*Està passant*, a TV3, ha generat un considerable enrenou d'abast estatal que l'ha fet més popular que mai. «De moguda com aquesta de debò que no n'havia viscut cap. I m'ha agafat amb el peu canviat, per això ara no en vull parlar, ni ara ni properament. Necessito parar-ho!». La Judit recorda que «va ser un dimarts com un altre, arribes, et donen un personatge i? la resta ha passat el que els altres han volgut!» Ella ja se sent representada per la contundent editorial de Toni Soler, dies després a l'*Està passant*, i també amb l'esquetx inicial del darrer programa de *Polònia*, compartint plató amb la Moreneta, el Dalai Lama, un imam de guàrdia i el president andalús, Juanma Moreno.

Judit Martín Dulcet (l'Hospitalet del Llobregat, 1976) ja havia actuat a Manresa, amb *Impro*, dins el cicle Platea Jove. I ara ha tornat al teatre Conservatori amb aquest *Not talent*, un xou estrenat al Poliorama a les acaballes de 2021 que, literalment, «celebra el fracàs sota la mirada de la paròdia i l'humor». Ras i curt, *Not talent* reivindica la mediocritat en una societat que prioritza la cultura de l'èxit en una sessió on Martín, amb la col·laboració d'Emma Bassas, ens proposa deu consells per triomfar en l'art a partir de la premissa que els artistes tenen un 3% de talent «i la resta és saber-se vendre bé!». També fa participar al públic demanant què pensàvem que voldríem ser de petits: inoblidable aquella noia que volia ser astronauta i que ha acabat sent bibliotecària de Casserres... Evidentment la voluntat és fer-nos riure de valent, però, també, pensar qui en tingui ganes. Perquè riure i pensar no està pas renyit i Judit Martín, que ho sap, en les seves múltiples aparicions a ràdio i televisió ens ho fa notar sovint a partir d'imitacions virtuoses com les de la diputada cupaire Eulàlia Reguant -amb qui han arribat a confondre!- o la impagable María Dolores de Cospedal. Afegiu-hi aquí tretze anys de pallassa d'hospital amb els Pallapupes, dues dècades de teatre improvisat i una formació acadèmica en Belles Arts: el resultat només podia ser aquesta gran comediant, una artista popular i estimada, molt més enllà de la paròdia de la Mare de Déu del Rocío. Un esquetx, al capdavant, que reviu el debat entre els límits de l'humor i l'ofensa, però

aquesta vegada multiplicat per tota la caverna que, de dreta a esquerra, brama impropis per un hipotètic menyspreu als andalusos. I bé, és clar que s'acosten eleccions. Però potser a qui caldria exigir disculpes hauria de ser a tot aquest col·lectiu d'ofesos oportunistes.